

Zlata maša v Collinwoodu

RT. REV. MSGR. VITUS HRIBAR

V nedeljo bo za slovenski Cleveland, posebno pa za naše Collinwoodčane izreden dan, kakršnega še niso doživeli in sedanja generacija podobnega tudi ne bo več. Ta dan bo namreč daroval naš priljubljeni in vzorni slovenski duhovnik, msgr. Vitus Hribar svojo zlato mašo v cerkvi Marije Vnebovzete ob desetih.

Asistirala mu bosta Rev. Milan Slaje, župnik v Lorainu kot diakon, in Rev. Louis Baznik, kaplan pri sv. Lovrenču, kot sub-diakon. Rev. Ludwig Virant iz Madisona, O. bo kot pomožni duhovnik, slavnostni govor bo imel č. g. kanonik Oman, župnik pri sv. Lovrenču.

Pri prestolu bo asistirala premil, škof Edward Hoban, njegova kaplana bosta Rev. Matt Butala iz Jolietta in Rev. Michael Zelenikar. Ceremonijar bo Rev. F. M. Baraga.

Kadetke iz collinwoodske župnije se bodo udeležile kot častna straža.

Po končani maši bodo priredile članice Oltarnega društva koncert za g. jubilarja in gg. duhovnike, ki se bodo udeležili slavnosti.

Zvečer ob pol osmih bo pa zanimiv program v Slovenskem domu na Holmes Ave. Ves program je priobčen na notranji strani današnjega lista.

Vso pripravo za ta veliki dan imajo v oskrbi domači gg. duhovniki in cerkveni odborniki. Oltarno društvo je pa prevzelo prodajanje vstopnic in pripravo kosila za goste. Čč. farne šolske goste se tudi veliko trudijo za lepšo svetilnico in za večerni program.

Parani naj vzamejo na znanje, da bo to nedeljo zadnja maša ob 11.30, blagoslov bo po tej maši in ne zvečer.

Slovenski narod je vabljen, da se v velikem številu udeleži te redke slavnosti in s svojo navzočnostjo pokaže vdanost do stanovalcev naših gg. duhovnikov, do zlatomašnika Vitusa Hribarja.

Ohijske čete se bore proti Japoncem na Novi Georgiji

Poročila iz centralnih Solomonskih otokov, da so ohijske čete pridobile ognjeni krst na Novi Georgiji v bojih za Mundo. Četami je tudi mnogo Človečankov. Fantje so se bojevali pod najtežjimi okoliščinami, ki jih je poznal. Vodji jih podpolkovnik Cecil Whitcomb, Clevelandčan, ki je bil odlikovan že v prvi svetovni vojni v Argonih. Ohijski in clevelandski vojaki so se udeležili tistih krvavih bojev za posest letališča pri Munib, kjer so mogli prodirati samo palec za palcem skozi džunglo. Fantje so bili v bojih nepretrgano dva tedna in potem so doživeli oddih, da so se obrili in okopalili.

Drage kot žefran

Sveže breskve, ki nimajo nobene dolocene cene, so se prodajale včeraj vse od \$5.50 do \$11.00 bušelj. Tako drage niso bile še nikdar v Clevelandu. Vlada svezim breskvam ne bo določila maksimalne cene letos.

Amerika plačuje \$2.10 za bušelj pšenice v Severni Afriki

Alžir, Afrika.—Ameriški senator Brewster, ki je tukaj na obisku s štirimi drugimi ameriški senatorji, je izjavil, da je napravil Ameriško-afriški ekonomski odbor pogodbo za veliko množino pšenice in sicer za ceno, ki je od 50 do 60 centov višja, kot se pa prodaja pšenica v Zed. državah.

Senator je bil zelo presenečen, ko je dognal, da bo plačala ameriška vlada \$2.10 za bušelj afriške pšenice in da ne ve, zakaj jo bo rabila.

Mr. Brewster je tudi izjavil, da so francoske oblasti v zadnjih treh mesecih že dvakrat podražile pšenico. "Ameriški narod doma," je izjavil senator, "ne bo razumel take razlike v ceni pšenice doma in tukaj. Tudi ne more razumeti, zakaj naša vlada to pšenico kupuje in spravlja, ker ni še nikjer določeno, zakaj jo bo uporabljala."

Senator je tudi kritiziral način, kako se troši ameriški gazolin v francoskem afriškem teritoriju.

V Londonu so prepričani, da bo vojna v Evropi letos končana

London.—Churchillov obisk Kanade, kjer se bo sestal s predsednikom Rooseveltom že šestič na posvetovanje, je dal povod splošnim govoricam, da bo vojna v Evropi že letos končana. Splošno prevladuje mnenje, da bodo na tej konferenci med Churchillom in Rooseveltom ter vojaškimi izvedenci napravili načrte za splošno zavezniško ofenzivo na Evropo in sicer na kakem drugem kraju kot v Sredozemlju.

Ameriški, angleški in kanadski vojaški eksperti bodo napravili načrte za invazijo Evrope na več krajih. Mnogo dogodkov kaže, da bodo začeli napad iz Anglije. Prišlo je mnogo dodatnih, fino treniranih čet iz Amerike in Kanade ter dospel je sem mnogo višjih častnikov iz drugih bojišč.

Seve, vse to so samo ugibanja, kaj bodo sklenili naši voditelji na konferenci v Quebecu te dni.

Preganjanje Dr. Mačeka

London.—Evening Standard prinaša članek z naslovom 'V Zagrebu govore topovi.' V tem članku piše londonski list, da je Himmler ukazal odvesti dr. Mačeka iz domačega zaporja v nemško koncentracijsko taborišče in navaja za to naslednje štiri razloge:

1. Dr. Maček se je zameril Nemcem, ker je trmoglavo odklanjal sodelovanje z njimi in Pavelićem.
2. Nemci žele obdržati v svojih rokah ugledne politične osebnosti, da bi jim služile kot talci.
3. Nemci se boje hrvaških kmetov, ki so ostali zvesti dr. Mačeku.

Zvonarji vabijo

V nedeljo bo priredilo pevsko društvo Zvon prijeten piknik na prostorih Doma Zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave. Bo lep pevski program in potem pa prijazna postrežba naših Zvonarjev. Narod je vabljen, naj prihitijo od vseh strani.

Federacija narodnih domov

Nocoj ob pol devetih bo seja federacije slovenskih narodnih domov. Vsi zastopniki so vladno vabljeni, da se udeležijo v polnem številu.

Pazite se!

Danes je petek in še 13. povrh. Toda nič se ne bojte! Če si ne boste zlomili noge ali roke, če vas ne bo ugriznil pes, če vam ne bo zgreela hiša, če vam ne bo ubila steklenica "močnega," ali če vas ne bo zadela kaka druga taka nesreča, — potem ste brez skrbi pred številko "13."

BOJNA FRONTA

LONDON—Močna skupina angleških bombnikov je obiskala v noči od četrtka na petek italijansko mesto Milan. Ko so odleteli domov, je bilo vse mesto v plamenih.

PACIFIC—Mornariško poveljstvo naznanja, da so ameriški bombniki v treh tednih že drugič bombardirali japonsko postojanko na otoku Kwile. Včeraj so Amerikanci izgubili dva bombnika.

RUSIJA—Poročilo s fronte naznanja, da so ruske čete že vdrle v predmestja Harkova in da so samo še pet milj oddaljene od središča mesta. Poročila zatrjujejo, da je videti, kot bi se hotela nemška garnizija boriti do zadnjega močja, ker se ne umiče po ozkem koridorju iz mesta, a Rusi bodo ta koridor vsak čas zaprli.

SICILIJA—Nemško poveljstvo, ki prevaža bežeče čete iz Sicilije v Italijo, je ukazalo, da mora vsak vojak, ki hoče dobiti prostor v čolnu ali ladji, prinesiti s seboj svoje orožje.

Smrt gen. Stojanovića

Prejeli smo poročilo iz domovine, da je dne 25. junija umrl v Beogradu bivši vojni minister Dragomir Stojanović.

Pozdravi iz N. Y.

John Jurkas, ki je prej živel na 222. cesti v Euclidu pri družini Mrs. Jazbec, se je preselil k svojem v New York. Pozdravlja vse svoje sorodnike tukaj ter prijatelje in znance. Da mu tam ne bo dolg čas po Euclidu in Clevelandu, si je naročil Ameriško Domovino.

Pogreb Joseph Gassarja

V soboto popoldne ob dveh bo pogreb Joseph Gassarja iz Zakrajškovega pokopališča na Highland park pokopališče.

V bolnišnici

Joe Fink iz 3676 E. 77. St. se nahaja v bolnišnici sv. Luke. Rad bi videl, če bi ga prijatelji o priliki obiskali.

Pvt. John Tom Ausec, sin Mr. in Mrs. John Ausec iz 983 E. 218. St. je prišel za 10 dni na dopust iz Yuma, Arizona.

Mr. in Mrs. Velikaz iz 1007 E. 64. St. sta dobila pismo od sina Alberta, ki se nahaja na Siciliji in obenem Money Order za \$130. Albert piše, da je zdrav in zadovoljen, pa da imajo tam dovolj finega vina. V službi Strica Sama je že od 17. avgusta 1942. Njegov naslov je: Pfc. Albert Velikaz, 35319913 Hq. Co. 1st Bn. 179th Inf. APO 45, c/o Postmaster New York, N. Y.

Nemci odvažajo čete iz Sicilije

Churchill si je včeraj ogledal Niagaro

Niagara Falls, N. Y., 12. avg. —Danes je bil tukaj angleški premier Churchill s svojim spremstvom. Najprej so si ogledali slapove od kanadske strani, nakar so prišli na ameriško stran. Premierja je spremljala njegova hči Mary in mnogo drugih oseb.

Na ameriško stran slapov se je Churchill pripeljal v avtu. Po kratkem razgovoru se je vsedel na svoj posebni vlak in se odpeljal, kam, ni znano oziroma je vojaška tajnost.

Ameriške zračne trdnjave so napadle Porenje

London, 12. avg.—Ameriške zračne trdnjave so z veliko silo bombardirale Gelsenkirchen, Wesseling in Bonn v nemškem Porenju; 25 bombnikov je bilo pri tem napadu izgubljenih. Napad so izvedli pri belem dnevu.

Gelsenkirchen leži 10 milj severno od Essena in tam so važne industrije. Vrnivši ameriški avijatičarji poročajo, da jih je sprejela salva protizračnih baterij in tudi napadala letala so jih sprejela v nenavadno velikem številu; 23 od teh so jih Amerikanci sklatili.

Manj gazolina za države osrednjega zapada bo od pondeljka naprej

Chicago. — Časopisje poroča, da je ukazal oljni administrator Ickes zmanjšati količino gazolina za osrednje države za 25 odstotkov in da bo stopila ta odredba v veljavo v nedeljo o polnoči.

Ako bo šla ta odredba v veljavo, da bodo gazolinski kuponi v knjigah A, B in C vredni samo tri galone gazolina in ne štiri kot zdaj.

Viljem Rus umrl

Chicago. — Dne 10. avgusta je naglo umrl br. Viljem Rus, gl. pomožni tajnik SNPJ in gl. tajnik bivše SSPZ. Mirko Kuhelj, gl. blagajnik, ga je našel zjutraj mrtvega v postelji. Star je bil 56 let in rojen v vasi Breže, občina Jerzevica v okraju Kočevja na Dolenjskem. Zena mu je umrla v zadnjem januarju in od takrat ni bil nič prav zdrav.

Nad 80 ladij vseh vrst prevaža mostvo in potreščine iz Sicilije v Italijo. Vse razpoložljive ladje so v službi.

Gl. stan zaveznikov v Afriki, 12. avg. — Dočim del armade s trmastim odporom in uničevanjem zadržuje zavezniške armade, odvažajo nemško poveljstvo mostvo in potreščine kakor hitro mogoče iz Sicilije. Tako poročajo opazovalci.

Desno krilo nemške linije je močno omajano vsled stalnega napadanja ameriških čet, levo krilo se pa počasi umiče pred angleškim pritiskom, dočim zavezniški z neprestanim topniškim ognjem obstreljujejo glavno nemško bazo v Randazzo.

Kot trdijo zanesljiva poročila, ima osiše v službi najmanj 80 ladij, ki z vso naglico prevažajo vojaštvo in bojne potreščine iz Sicilije v Italijo pri Mesini. Prevažanje se vrši noč in dan.

Osiše je postavilo na oba obrežja te morske ožine močne in številne protizračne baterije, ki imajo namen odganjati zavezniške bombnike.

Berlinski radio je danes komentiral, da poveljstvo odvažajo nemške in italijanske čete iz Sicilije sistematično ter z namenom, da prepreči sovražniku dostop na italijansko ozemlje.

Sedma ameriška armada je imela zopet uspeh s svojo taktiko, da izkrca čete Nemcem za hrbtom, nakar jih napadejo s predaj in zadelj. Ze pred jutranjo zoro v sredo so se izkrcali ameriški fantje s tanki na rtu Orlando, štiri milje za nemško linijo. Kljub trem potreščinam napadom so se Amerikanci vzdržali v novih pozicijah.

Ameriške bojne ladje in bombniki so krili izkrcavanje čet. Ko so pridrli Nemci na obrežje, da zabranijo Amerikancem izkrcanje, so jih obsule krogle iz bojnih ladij s tako silo, da so se morali Nemci naglo umakniti.

Med to ameriško edinico, ki se je izkrcala Nemcem za hrbtom in med ono, ki prodira ob obrežju, je zajetih lepo število Nemcev. Podobno taktiko so Amerikanci izvedli začetkom tedna zapadno od tod. Amerikanci so tukaj še 40 milj od Mesine.

Nemški radio je danes javljal, da so poskušali priti Amerikanci na rtu Orlando na obrežje, toda se jim ni posrečilo. Toda ameriško mornariško poveljstvo uradno poroča, da so se ameriške čete izkrcale v noči od 10. na 11. avgusta vzhodno od rta Orlando pod okriljem topov z bojnih ladij. Vsi pomniški napadom so se Amerikanci vzdržali v novih pozicijah, so bili odbiti.

Rusi razbijajo vrata Harkova

Moskva, 12. avg.—Ruski oprijem nad Harkovom je vedno trdnjši. Ruske čete, ki prodirajo od severovzhoda, so se približale na pet milj do mesta. Te ruske čete so zasedle železniško progo Poltava-Harkov, po kateri so dobivali Nemci glavne potreščine v mesto. Rusi so že naravnali topovski ogenj na Harkov.

Ruske čete, ki prodirajo proti Harkovu od jugovzhoda, so se približale danes na 20 milj do mesta.

Ruski armadi, ki prodira od Orla proti Brijansku, so zastavile pot sveže nemške divizije tankov. Toda niso vzdržale ruskega napada.

Okrog Harkova izvajajo Rusi posebno taktiko v bojevanju. Naprej prodirajo tanki, ki pustijo nemške garnizije pri miru, ampak samo razdirajo komunikacije med posameznimi naselji. Za tanki pa pride pehota in topništvo, ki jemlje naselje za naseljem.

Vzhodno od Harkova, kjer se bližajo Rusi že predmestjem, sekaajo Nemci sadno drevje, da bi ustavili ruska vozila.

Nemci še vedno ne priznajo, da je Harkov ogrožen, dočim je danes radio iz Alžira trdil, da so ruske čete že v predmestju Harkova in da se vrše boji že po ulicah.

Harkov, ki leži na odprti planjavi, je obkoljen od ruskih armad sledeče: ena kolona je na severovzhodu manj kot 8 milj od mesta; ena direktno na severu je odd

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

JAMES DEBEVEC, Editor
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50; pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 190 Fri., Aug. 13, 1943

Ali se vam bodo zdaj vendar odprle oči?

Sprememba pri juoslovanski vladi v Londonu nam daje povod, da pišemo ta uvodnik. In napisali ga bomo tako, da bo nekatere morda bolelo, druge bo črvičilo, tretje bo lomila božast, ampak večina naših čitateljev nam bo pritrtila.

V prvi vrsti moramo zapisati, da smo imeli vse dve leti prav, ko smo trdili, da je general Mihajlovič določen, da bo pripravljati teren zavezniški vojski na Balkanu ter da priznata ameriška in angleška vlada le njega kot voditelja upornih sil v Jugoslaviji.

Ni smo tega zapisali enkrat, zapisali smo spet in spet kljub temu, da se nas je hotelo radi tega pribiti na križ. Toda mi smo vztrajali pri svojem in danes, po dveh letih, bo moral vsak, tudi naši nasprotniki, priznati, da smo pisali prav in samo gola fakta.

Ako smo trdili, da bo edini Mihajlovič končno priznan od zaveznikov, nismo tega trdili morda radi tega, da bi bili v Dražo zaljubljeni. Ne, pisali smo tako vsled tega, ker smo VEDELI za gola fakta in smo vedeli, da bo prišlo tako in popolnoma nič drugače.

Danes, tik pred invazijo zaveznikov na Balkan, je bila konstituirana nova zamejna vlada v Londonu in od prejšnje vlade je ostal v kabinetu edini general Mihajlovič kot minister armade in zračne sile.

Ali bomo rekli, da ga je ponovno imenovala zopet kaka srbska klika? Niti malo ne. V novi vladi, dobro pomnite, ni zdaj nobenega politikarja, ampak samo izvršni uradniki in vojak. To pomeni, berite pazno, da je zdaj konec vseh političnih spletkarjev in mahinacij v Jugoslavijo in da je zdaj postavljena vlada, ki bo ostala, dokler ne bo Jugoslavija osvobodena in dokler ne bodo v osvobodjeni Jugoslaviji volitve v parlament.

Da so odleteli od vlade vsi politikarji, je vzrok ta, tako sodimo, in kot smo poučeni iz zanesljivih virov (pa ne iz Londona), ker je hotel kralj Peter tako. Vemo namreč, da je kralj zahteval od vlade dr. Trifunoviča, naj se kabinet javno izjavi za federativno ureditev države! To niso nobene flavce, to je fakt. In veste, kdo ga je porazil v tej zahtevi? Večina srbskih ministrov, katerih je bilo iz desetih devet za Veliko Srbijo.

Ne verjamemo, da bi kralj to delal na svojo roko, ampak gotovo v sporazumu z angleško vlado in najbrže tudi ameriško. Ker se torej vlada ni hotela izjaviti za federativno obliko države, je zahteval od kabineta odstop in tedaj je sestavil vlado sedmih navadnih uradnikov in vojakov.

To pomeni, da je konec političnim bojem pri vladi, da je konec vsakemu govorjenju o notranji ureditvi države, dokler ne bo Jugoslavija zopet svobodna. Tako sodimo mi.

In ker je kralj obdržal v kabinetu Dražo Mihajloviča, to pomeni, prav brez skrbi lahko prisežemo, da je tudi to napravil v sporazumu z angleško vlado in morda tudi z ameriško.

Če to ni komu všeč, naj se zahvali tistim, ki so delali zgago in delali za vse prej, kot za Jugoslavijo, federativno Jugoslavijo, nota bene.

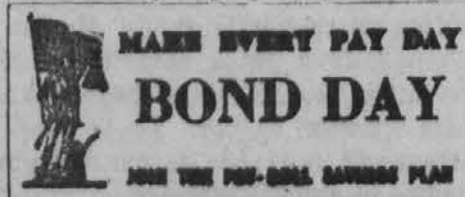
Tu vam je jasen dokaz, koga priznajo zapadni zaveznički za glavno odporno silo v Jugoslaviji. Kje so zdaj torej partizani, komunistični partizani, da se bomo razumeli.

V zapisniku Sansa od zadnje seje smo čitali poročilo podpredsednika Roglja, da je angleška vlada priznala partizane. To se vidi, kako so poučeni ti naši "veliki diplomati."

Zapomnite si enkrat za vselej vsi tisti, ki hočete igrati v bodoči Jugoslaviji vlogo komunističnih komisarjev, da Washington in London ne bosta nikdar priznala v Jugoslaviji kake komunistične vlade, zlasti pa ne ameriški senat, ki bo moral končno potrditi vsako pogodbo. Če bomo pa dali kruha, bomo vendar smeli reči kako besedo, ali ne?

Komaj en teden je, kar smo zapisali na tem mestu, da Amerika in Anglija ne bosta priznali nobene komunistične vlade v Jugoslaviji. To smo pisali z ozirom na poročilo, da bo pisatelj Adamič zahteval od zaveznikov, da priznajo v Jugoslaviji vlado partizanov. Kako prav smo imeli, vidimo na sestavi nove jugoslovanske vlade.

(Dalje jutri.)

Izjava pomožne akcije Zveze slovenskih župnij v Ameriki

Na zapisnik polletne seje K. S. K. J., ki je v javnosti in se peča s pismom naše pomožne akcije, poslanem na polletno sejo, smo prisiljeni tudi javno odgovoriti. Odgovarjamo:

1. Naše pismo ni dolžilo "gotovih odborov KSKJ," da so proti naši akciji. Slutili smo pa, da bo glavni tajnik KSKJ, g. Joseph Zalar, obrnil naše besede nase. To se je tudi res zgodilo, kakor kaže omenjeni zapisnik.

2. To smo slutili zato, ker imamo dovolj dokazov na roki, da je bil g. Joseph Zalar od vsega početka proti naši pomožni akciji.

3. Nismo pa slutili, da bo ta mož predložil resolucijo, ki pobija na eni strani hip poprej sprejeto resolucijo Rev. Butala, našega podpredsednika, ki odobrava našo pomožno akcijo, na drugi strani pa kaže vso neizkrenost g. Joseph Zalarja. Dovolj nam je namreč znano, — in naslednje trditve lahko vsak hip podpremo z dokazi — da je bil ravno g. Zalar vsak čas pripravljen podirati vse poizkuse od naše strani, da bi se obe organizaciji združili.

4. Izjavljamo, da nimamo najmanjšega povoda kaj reči zoper kateregakoli drugega glavnega odbornika ali odbornico KSKJ. Dostavljamo, da se g. Joseph Zalarju ne bo posrečilo prepričati ostale svoje soradnike, da smo krivili celotni odbor KSKJ neprijaznosti

napram naši organizaciji, ne pa samo njega. In ker se zavedamo, da g. Joseph Zalar ni isto kot KSKJ, zato naj nihče ne reče, da se v javnosti lasata Zveza Slovenskih župnij in KSKJ. Toda kljub temu, da se radi površnega razumevanja med našimi ljudmi izpostavlja mo tej nevarnosti — da bo namreč kdo kaj takega rekel ali celo zapisal — ne moremo molčati na tako javno listino, kot je zapisnik polletne seje KSKJ.

5. Kot že omenjeno, za trditve v prejšnjih točkah nam dokazilnega materiala ne manjka. Celotno tako ga imamo, da se bojimo, da ga v kakem dnevnem tisku ne bi mogli spraviti v javnost. Listi so večinoma v zadregi za prostor. Pač pa lahko naredimo nekaj drugega. Ako bi članstvo KSKJ rado videlo naš material v tisku, smo pripravljeni izdati posebno brošuro, ki bi morda tudi nadomestovala spominsko knjigo KSKJ o priliki 50 letnice naše katoliške jednote. Na ta način bi mogli še pozni rodovi občudovati taktost in ljubezen katoliškega tajnika katoliške jednote do slovenskih katoliških duhovnikov in laikov, ki končno niso pričakovali drugega kot dostojnega in civiliziranega odgovora.

Za odbor Zveze Slovenskih župnij v Ameriki:
(Rev.) M. Slaje, predsednik.

Newburške novice

Največja novica, ki ni sicer popolnoma newburška, vendar pa spada tukaj v mes, je ZLATAMAŠA.

Imamo tukaj gori še precej faranov, kateri so bili nekdanj farani č. g. zlatomašnika, Rt. Rev. Monsignor Vitus Hribarja. To je bilo še predno so se organizirali v svojo lastno župnijo sv. Lovrenca. Po naključju bomo praznovali farnega patrona pri nas in pri Materi Božji v Collinwoodu pa farno patrono in zlato mašo vse na en in isti dan.

Kakor je bil nekdanj prečastiti g. zlatomašnik duhovni pastir vseh Slovencev v državi Ohio in še preko državnih mej, tako se spodobi, da se Slovenci v tem obsegu zganejo in mu čestitajo ob tej tako redki slovesnosti, ki jo dočaka komaj vsak ta petstoti duhovnik. Tudi tisti, kateri ne delajo več sence v cerkvi mu brez skrbi lahko čestitajo, kot navdušenemu Slovincu in borcu na narodnem polju, skozi dobo petdeset let. Sploh vsi Slovenci, brez razlike, v Ameriki ali pa v Sloveniji, se smelo veselimo tega dneva, ker le redke je tak dan med nami in veliko pomemben za vse.

V imenu vseh faranov izpod zvona sv. Lovrenca tem potom izražam preč. g. zlatomašniku iskrene čestitke in pozivljam in prosim vse, da se ga bodo na ta veliki dan spomnili v goreči molitvi, naj mu Bog podeli še veliko veselih dni tukaj, po tem pa večno plačilo, za katero je zapustil dom in domovino in se podal v tuji svet, da bi ondi skrbel za dušni in tlesni blagor svojih rojakov. AD MULTOS ANNOS!

Danes, ko to pišem je praznik našega cerkvenega patrona sv. Lovrenca. Velikega svetnika in mučenika smo zbrali naši pionirji za cerkvenega patrona. Sv. Lovrenc je eden izmed redkih svetnikov, kateri se omenjajo pri vsaki vs. maši. Med tednom ni mogoče dostojno praznovati farnega patrona, kakor zasluži. Zato je

slavljenje predstavljeno na nedeljo. Ker pa se vrši v nedeljo zlata maša preč. g. Monsignorja Vitusa Hribarja, bomo morali pri nas obrniti plašč po vetru in napraviti naše slavljenje malo poprej, to je ob 7 zjutraj. Takrat se bo vršila slovesna maša za farane in društva so prošena, da se zberejo pravčasno pri Slov. narodnem domu in potem, kakor vsako drugo leto, počaste ta veliki praznik s korporativno in polnoštevno udeležbo. Popoldne ob 3 bodo slovesne pete litanije in blagoslov.

To bo dalo priliko tudi našim faranom, kateri se želijo, udeležiti zlatomašne slovesnosti.

Prijatelje slovenskega petja opozarjamo na piknik, ki ga prireja pevsko društvo Zvon v nedeljo, na West Side, na prostori Slov. narodnega doma, 6818 Denison Ave. Vzemite Harvard karo, ki vas pripelje naravnost tja. Tam bo prijetno, ker se bo slišala krasna slovenska narodna pesem, "Hej Slovenci, naša reč slovenska živo klije..." dokler naše verno srce za naš narod bije." Tudi vseh drugih dobrot bo v izobilju.

Vojska, tako se namreč malo svita, bo v Evropi morda do Božiča končana. Vsaj upamo da bo. Toda, ker ta vojska ni toliko med narodom in narodom, kot je med Kristusom in stanom, bo naše življenje še vedno ostalo boj. Duh komunističnega materializma, ki hoče Boga odpraviti, bo poizkušal še na dalje vrniti se v narodno življenje, kakor se je zadnje čase. Ta uničujoči duh je eden in isti, naj prihaja k nam kot komunizem, fašizem, nacizem, ali pa pod kakim drugim imenom. Povsod ga boste spoznali po zasmehovanju verskega prepričanja in po uničevanju krščanstva. "Kdor ni zmenoj, je zoper mene," pravi Kristus, pa naj se dobriča še tako in naj obljublja kar hoče. Spoštovanje do bližnjega in pravo

ljubezen do njega, uči uspešno edino le On, ki je dal svoje življenje za svoje prijatelje na sv. križu. Zato je rekel sv. Pavel "če bi angel iz nebes učil drugače, naj bo proklet." Vse poizkušnje sveta, od početka človeškega rodu, priti do sreče brez Boga in brez božjih resnic, se je izjalovilo in preje ali sleje prineslo nesrečo na svet v obliki vojska in medsebojnega klanja. Ni rekel Jezus zastoj: "brez mene ne morete nič."

Kdo mi bo tedaj zameril, ako opozarjam starše ponovno, na strogo dolžnost, ki jim veleva poslati njihove otroke v KATOLIŠKE ŠOLE, da v katoliške šole tudi skozi višje razrede le v KATOLIŠKE šole. Od dvanajstega leta pa do osemnajstega, je nevarnost za izprijenje največja. Kaj poma-ga, če tudi enkrat na teden do-bijo nekaj pouka v krščanskem nauku, če pa v višjih šolah, pet dni na teden skozi devet mesecev ne slišijo ničesar, kar bi jih spominjalo na Stvarnika, na Njegovo vsevednost in na dolžnosti, ki jih ima človek do svoje neumrjoče duše. Če po-tem vzamemo v poštev še no-vozbujene strasti in toliko sla-bih vzgledov, ali se je čuditi, da je neka višja šola morala poslati domov štiri deklice, ker so postale matere? In je dru-ga višja šola morala pred časom prekiniti z poučevanjem in zapreti vrata, da ni prišlo na dan žalostno moralno stan-nje otrok v šoli? Naj si belijo vsa šolska vodstva glave, za človeka ni zadosti sankcija, ki jo da le človek svojim posta-vam. Za človeka je potreba božja zapoved in božja sankci-ja, strah božiji, predno bo mo-gel premagati svoje slabe na-gone in strasti in še se je pri-petilo in se bo, da niti pekel in strah pred večnim peklom, ni-ti obljuba večnega plačila v ne-besih ni zadostovala. A to so vendar le izjeme, med tem ko so slučajni nemorele veliko go-stejši v brezverskih šolah. To nam jasno kaže tudi dejstvo, da so katoliški in drugi versko vzgojeni fantje v primerno ve-liko večjem številu sposobni za vo-jake, kot pa so fantje iz ma-terialističnih in brezbožnih vrst. Ne delajte torej praznih ali pa malenkostnih izgovorov vsi tisti, ki živite blizu katoli-kih šol. Blizu pomeni dve mi-lji ali manj. Dobra krščanska vzgoja je najboljša dota, naj-bojgatejša zapuščanina, ki jo morete dati svojim otrokom.

Grogov Gropa

Obraz s slovenskih hribov.

Se eno lepo lastnost ima je bilo pred sto in več kot sto leti.

3. Ob košnji.

... Da v letih nerodnih Okrogle sem pel.

—Val. Vodnik.

O svetem Jakobu je bilo pred tremi leti. Mladi Gropa je prekoračil sedemnajsto leto in je že tri leta sem vsako leto delal zdraven odraslih mož. Še več, povsod je bil med prvimi po pridnosti in posebno po spretnosti. Tudi Marjanca je imela pasteričje leta že za sabo in je bila ne malo ponosna, da so jo klicali za manjšo dekle. Saj je tudi že od pomladi sem sadila, plela, žela, turščico in krompir ogrebala, svinjam kotel kuhala in opravljala vse druge ženske opravila, katerim ni ravno treba močnejše roke.

Pri Grogovih so že poželi in snopje v kozolec naložili. Tudi so že posejali belo strnišče, kar ga je bilo odločenega ajdovi setvi. Košnja je bila na vrsti. Kakor sploh večkrat med letom niso mogli izhajati z delom sami domači, tako ob žetvi, ob mlatvi in še druge krati, tako tudi ob košnji. Najeli so vsako leto po štiri kosce in od sosednega Grintovčana sta prišla dva prostovoljna. Z domačimi jih je bilo torej navadno po devet. Z Grintovsko hišo so bili od nekaj tako dogovorjeni, da so po dva kosca zamenjevali; kadar so pri Grintovskih kosili, sta šla dva Grogova kosca k njim in narobe. Te stare navade sta se držali obe hiši tako vestno, kot bi bila vknjižena.

Takih vkoreninjenih navad je krog Kremenice mnogo in vsakdo bi se kesal opustiti. Od ene hiše hodijo nekaterim vaščanem vsako leto prikleniti, kadar navzgor vozijo, zato dobivajo kolino ob smodišču; enemu vsa vas pomaga, kadar drvari, po več hiš skupaj, kadar sadje spravljajo; tretji zopet zvozi, ker ima delavno živino blizu praprotnice, večini kmetov praprot na dom, zato pa dobiva brezplačno škope, kar je potrebuje; skoraj vsaka hiša odmeri nekaj določene sadja ali drugega pridelka redno gospodu župniku, gospodu župnik jim pa kake pisarje oskrbe in jim opravi poše pri gosposki in sto takih reči, ki se vse zgo-de, kot bi bile strogo zaukazane, dasi so vse le prostovoljne. Nikdo ne računi, ali je več vredno, kar daje in podela drugim, kot to, kar mu drugi pomagajo in vsem je ustrezno. Ko bi vse te navade naenkrat opustili, marsikateri Kremeničan bi si ne vedel pomagati, bi trpel mnogo škode.

V soboto zvečer so Grogovi vse pripravili, da se ne bo tratil v pondeljek najboljši čas zgodnjega dne. Tri kose je sklepal mladi Gropa; kosci, ki še le pridejo, morajo vsak svojo koso seboj prinesiti, kakor vnanja žanjica svoj srp. Stari Gropa je očistil oslenike, jih napolnil z vodo, v vsakega je oslo vtaknil in s travo zamašil; če je bil pri kateremu državec odtrgan, ki se obesi za pas, ga je naredil iz deščice, zvrtil in z jermenom privezal. Gospodar je pripravil grablje in pri nekaterih nekaj zlomljenih zob vbil; zraven njih je položil vile, klepišče, dve vrvi za senena bremena, in sodček za pitno vodo, katerega je poprej še namočil in nabil. Tudi ženske so pripravile vse potrebno, ker opoldne morajo koscem, kar jim skuhaajo, v senožet nešiti in Bog ne daj, da bi kaj pozabile! Kako je bilo hudo prenašati zbadanje in smeh, ko so bile enkrat žlice pozabile!

(Dalje prihodnjič.)

Kupujte vojne znamke!

NEWBURŠKE NOVICE

(Nadaljevanje z 2 strani)

Grden, Mrs. Joseph Adler, Mrs. Mary Janežič, Mrs. Martin Mar-tinšek, Mrs. Edward Volčanšek in Mrs. Frank Snyder.

Vsem tem smo dolžni zahvalo, katero jim tem potom izražamo. Dobijo pa tudi plačano v gotovini, ako želijo. Prav radi jim bomo dali toliko, kolikor druge žene dobijo za tako delo v mestu, ako nam sporočijo.

Pomagali pri vsem tem pa so tudi sledeči otroci: Sabina Wendzicki, Joseph Milavec, Edward Blatnik, Anthony Košak, Mary Lou Janežič, Farnk Te-kavčič, Anthony Suhadolnik, Anthony Papež, Donald Svoboda, Louis Hrovat, Jos. Kenik, Bernard Škrl, Dolores Volčanšek, Anna M. Škrl, Patsy Zbi-kowski, Lawrence Škrl, Dorothy Seme, Theresa Becay, Bernard Štrekal, Mary Ann Pavlin, Frank Bokar, Joseph Perko, Dolores Blatnik, Betty Blatnik, Anna Zbikowski in Edward Ka-niski. Vsem tem prav iskren, Bog plati. Thanks a 1,000,000.

Joseph Barle in Angela Planinšek sta prinesla neko malo pogančico v cerkev zadnje nedelje, da se pokristijani. In bila je krščena in se je spreobrnila in postala kristjana pod imenom Judith Ann. Njeni starši pa so Martin Planinšek ml. in Anna, rojena Barle. Tej novi kristjani in njenim staršem, naš poklon.

Bill: "Slišim, da gojiš koze. Ali imaš kaj uspeha pri tem?"

George: "Pa šele, da ga imam. Mleka nimajo bogve kaj, ali koze so moje sinah butnile naj-manj štirikrat že."

Naši ministranti so se skupno udeležili cirkausa zadnji teden. Ministranti (po večini) redno opravljajo svoj posel in če tudi je včasih treba zgodaj vstati. V cirkausu so videli slone, medvede, tigre, kamele in še polno drugih živali, ali največ pozornosti so, seveda, želi klauni (glumači, pravi Kern). Teh se bodo naj-dalje spominjali. Dobri in točni ministranti so velikega pomena pri fari.

"40,000 družin moli rožni venec vsak večer, za vojake," tako piše gotov list. Če bi se več družin posluževalo te lepe navade, bi pa manj družin tarnalo nad zbežnostjo svojih otrok.

432 naših fantov je že odšlo v službo k vojakom. Prav težko bi bilo dognati, kje in v kakem stanju so vsi. Večina, ali pa vsaj polovico jih bo preko morja na eno ali pa drugo stran, to je skoraj gotovo. Vendar, kolikor nam

je znano, do danes, živijo še vsi.

Ako bo vojna tako napredovala, kakor je zadnje tedne, potem bo v Evropi kmalu konec bitk. Vsi pa vemo, da Amerika ne bo mogla pustiti Evrope same sebi. Vzelo bo še nekaj mesecev, morda let, predno bo res mir in vse urejeno v pravi tek. Naših fantov še ne bo tako hitro nazaj.

"Drobavov Janez ne govori več s svojo ženo."

"Zakaj vendar? Kaj mu je pa sedaj žalega storila?"

"Umrla je."

We have seen in the Press that trouble arose because of dammed water. When the water from A's garden flowed unto B's garden, B said: "let that water be dammed." That caused the dammed water to do much damage on the upper side of the dammed thing. A therefore took this dam matter into court. When the whole dam thing was explained to the Judge, he seemed to have decided that the dammed water has a right to flow without any dammed obstruction. And so we hope the dam thing is now settled.

RAZNI LJUDJE

Spisal Ksaver Meško.

Res postaja, nekaj dni po cesti snažno umit. Se nalašč se postavi široko in mogočno na sredo ceste, ko me vidi prihajati od kod, da bi ga gotovo opazil.

"Hvaljen Kristus!" pozdravlja že od daleč.

"Zdaj pa, Janezek, zdaj! Tu imaš krajcar."

Z naglico, ki bi mu je ne pri-sojal, mi stegne naproti malo okroglo roko. Komaj pa ima krajcar, že zbeži v prodajalnicu po sladkor. A s tem se le umaže in čez uro postopa po cesti zopet ves očrnel ob ustih.

Nekega dne ga pokličem k župnišču in mu vržem skozi okno kos mila, v papir zavitega.

"To imaš. A zdaj se lepo umij!"

Odvije milo, počasi in pre-mišljeno, ga ogleduje nekaj časa in ga zavije zopet lepo počasi in previdno.

"Ali se ne pojdeš umivat? Saj imaš zdaj milo!"

"Pa ga dam rajši materi," mi zaupa z mirnim, skoro svečanim glasom.

Nekega dne ga pokaram vpricho vse množice vaškega drobiža.

"Ali Janezek, s teboj pa res

ni nič! Saj se ne umivaš niko-li več."

Gleda mi naravnost v obraz, mežika in mežika z očmi, a ne reče ničesar. Deca pa se smeji-jo s čudnimi obrazy. Vsem se vidi na licih, v obeh in na sme-hu, da bi radi nekaj povedali, a si ne upajo prav.

"Kaj pa je? Kaj pa imate?"

Le hihitajo se. Gledajo zdaj name, zdaj Janezka, a ne od-govori nobeden.

"Ti, Tomaž, povej, kaj je," primem večjega fanta.

"Janezek je rekel, da se za

DELO DOBIJO

Moške in ženske

se potrebuje za
splošna tovarniška
dela

Stanovanje v najem

6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-ljanstva in prestat zdravniško preiskavo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.
(197)

DELAVCI

za

SPREJEMANJE

ODPOŠILJANJE

MIZARSKI ODDELEK

SPLOŠNA DELA NA JARDU

Plača od ure

The Cleveland Tractor Co.

19300 Euclid Ave.

(197)

ZANESLJIVI

MOŠKI IN ŽENSKE

ZA VOJNO DELO

z bodočnostjo za delo po vojni

za

PRŠILCI

POMAGAČI

in

TEŽAKI

Plača od ure.

DI-NOC MFG. CO.

1700 London Rd.

Za intervju 9 do 12—2 do 5.

(192)

TOVARNIŠKO DELO

100% OBRAMBNO DELO

predznanje ni potrebno

Plača od ure in overtime

Ako ste zdaj zaposleni v važni

industriji, morate dobiti izpus-nico, da ste na razpoloženju.

THE DRAPER

MFG. CO.

E. 91. St. and Crane

1 blok južno od Union Ave.

(190)

Ženske

za

čiščenje

3:30 zjutraj do opoldne

Dobra plača

Za pomoč v

pralnici

45 ur na teden

Prijetne delavske okolščine

Pomočnica za kuhinjo

Plača in hrana ter uniforme

Dobre ure. Nič dela v nedeljo

Zglasite se v 8. nadstropju

Halle Bros Co.

(190)

en krajcar ne more umivati vse leto."

Bučen smeh.

Pogledam Janezka. A ta str-mi v me povsem nedolžno. Usteca mu drhtijo kakor na smeh, ki pa je ostal le bolj v mislih, kot se kaže na zunaj. In z vsem licem, z živimi, mir-nimi očmi, s tem pol očitim smehljajem, potrjuje povsem odkrito:

"Res ni vredno!"

KONEC.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za dve dru-žini, 6 sob zgorej in 6 spodaj, tri garaže. Hiša se nahaja na 1084 E. 67. St.

(191)

Pohištvo naprodaj

Palomita

Zgodovinski roman

1) Nikdar pokazal nisem ti presneti štirikot oni, ki mojemu gospodarju so Avstriji ga podarili, pa listič priporočeni, da vojske že nikjer več ni, ki so ga s tremi hostijami mi vžad prilepili.

Silna, skoraj nepregledna množica, ki se je bila zgrnila okrog cigánov in rasla tembolj, čim dalje je trajala deklinacija čarobna pesem, je poslušala nemo in strme to divno, hrepenečo, ne znana srčna čustva obujajočo in v onih krajih dotlej malo manj kot neznano pesem, ki je vrela kakor žuboreč studenec iz Ilonkinega žametastega grla. Ko je naposled vendarle skončala, ji je zagrmelo silno in oglušujoče ploskanje v pohvalo, ki se kar nikakor ni hotelo poleči; denar ji je deževal kupoma v peharje, medtem ko je vzklíkalo ljudstvo besno in brez prestanka: "Bravo, bravo, Ilonka, izvrstno, imenitno! Daj, Ilonka, zapoj nam in ponovi pesem, da jo slišimo še enkrat!" —

Čudno! Medtem ko se je smejal ta večer v Miramaru ves svet, se razposajeno veselil, popival, rajal in zabaval, pa je sedel Maksimilijan, sedaj pravi cesar mehiškanski, zaprt samotno v svoji knjižnici, čmeren, potrčen, zamišljen ter obenem skrajno slabe volje. On, od kogar bi človek po pravici pričakoval, da bo to noč najveselejši med veselimi, je bil v resnici skoraj edini, ki ni vžival in ki ni občutil v sebi niti ne trohice nocojšnjega občega veselja. Preveč in prehitro je padalo te zadnje dni na njegovo mlado, čutečo in sanjavno dušo, da bi mogel prenesti vse stresljaje brez posledic. Vse se mu je vrtilo v zmedenih glavah, tako da je že začel skoraj izgubljati ravnotežje in da bi kmalu že ne mogel več razločevati pravega od napaka.

Tako, v takem položaju ga je končno dobil globoko zamišljenega, z brezizraznim pogledom topo predse vprtega njegovega telesni zdravnik in obenem iskreni osebni prijatelj dr. Illeck, ki ga je iskal iz dvorane v dvorano, vznemirjen spricho glavobola, slabega razpoloženja in splošne telesne nemoči, radi katerih se mu je cesar pritoževal že rano popoldne med obredi. Kakor nalašč in skoraj obenem z njim pa je vstopil prav tedaj v sobo, dasi skozi druga vrata, tudi mladi Rudolf pl. Kolonič, častnik z avstrijske korvete "Novara" in Maksimilijanov najmlajši, obenem pa najljubši pobočnik, ki je pogrešal, tako kot zdravnik, svojega gospodarja tudi že od mraka.

Šele po daljšem prigovarjanju se jima je nazadnje vendarle posrečilo pogovoriti ga za kratek izprehod po vrtu, v upanju, da ga bo sveži večerni morski zrak še najbolj pokrepčal, obenem pa oprostil onih duhomornih misli in skrbi, ki so se ga bile oprijete.

Ob svetlem in milem luninem siju so se napotili vsi trije po rahlo se vzpenjajoči, ozki stezici proti mali, z gostim zelenjem obraščeni utici, ki je

stala na gornjem koncu gaja, ko jih nenadoma predrami iz njihove globoke in tihe resnosti grmeče ploskanje in besno vikanje tisočglave množice, ki se je bila zbrala okrog ciganske godbe.

Kakor hipoma zbujen iz globokih in mučnih sanj je obstal Maksimilijan na svojem mestu in, oziraje se v smer, od koder je prihajal vik, radovedno vprašal:

"Kaj le imajo neki tam, Rudolf, zakaj to burno ploskanje, to divje vpitje in veselje tamle gori?"

"Ciganska godba je, Veličanstvo," odvrne hitro mladi častnik, "ki tam igra in razvema ljudstvo, da tako raja in razsaja, pri tem pa popolnoma pozablja na okolico, kjer se nahaja. Veličanstvo, ako Vas njihovo krič moti in vznemirja, lahko skočil tja in jih nekoliko pomirim."

"Ne, ne, ravno nasprotno, moj dragi Rudolf; še mi sami gremo tja, da se še mi nekoliko porazveselimo v njihovi družbi!" —

Ilonka je bila medtem začela peti že vdrugič prekrasno mehiško narodno melodijo in njen sveži, polni in lepo doneči glas je ponovno vzplaval kakor žaren duh, kakor vesolni up človeštva visoko gori v skrivnostno nočno tmino, silen, nezmagljiv, zdaj prijateljski bodreč, zdaj mirno vzpavajoč, zdaj sočutno tolažeč, pa zopet ježno ščuvajoč, podžigajoč, naraščajoč, drzno naskakujoč, kmalu zmagovalen, orjaški, vse obvladujoč — nato pa se preli sredi svoje nebeske veličastnosti že v naslednjem stopcu kakor nenadoma zadet od nevidne Amorjeve puščice v najnežnejše miline, potem začel stopnjema ugašati, hirati, veneti, dokler ni popolnoma zamrl — ves poln sladkih upov, svečanih obljub in milih, srce blažilih odmevov.

Maks in njegova dva spremljevalca, ki so se bili med pesmijo približali gomazastemu človeškemu mravljišču, so stali tu in poslušali tudi sami mirno in pozorno čarobno petje mladega ciganskega dekleta; veseli in zadovoljni nasmeh, ki je igral cesarju v tem trenutku okrog ustnic, pa je bil zadosten dokaz, da sta ga najbrž morali že zapustiti, če ne popolnoma, pa vsaj v dobri meri, ona tuga in ona žalost, ki sta ga mučili še malo prej. Albin in njegova mlada družba kakor tudi debelušasti grajski prvi kuhar Tudos, ki ga je bilo privlekelo cigansko goslanje že nekoliko poprej iz njegove kuhinje, so jih takoj opazili in jim spoštljivo odstopili svoj ugodni prostor tik obširnega divjega kostanja, kjer so se naslonili, bolj ali manj varni pred nerodnostjo in trdimi sunki tesno okrog se prerivajočih poslušalcev.

Ob istem času pa njihova prisotnost tudi ni ušla ostremu in bistremu očesu stare vedeževalke Zorajde Kolombari, ki je takoj spoznala izredno ugodno priliko, da se naplača tu po knežje za vse neuspehe nocojšnjega večera. Medtem ko je stalo vse tiho in mirno naokoli, pozorno poslušajoč Ilonkino ganljivo petje ter Toševo moj-

strsko spremljanje, pa se je pomikalo njeno staro in koščeno, a še vedno gibčno pritlikavo telo med tesno sklopljeno ljudsko množico počasi in stano vitno proti svojemu smotru.

Ni še dobro potihnil poslednji otožni in mili akord Toševe kapele, ko so objeli mali in koščeni prsti njene uvele roke kakor polipove tipalke mladeniško toplo dlan Maksimilijanove levice in se pogreznili z ne tako posebno slastjo v njene dolge, rahle in fine gube. Slišala je bila namreč že poprej o nadvojvodovi obče znani vlnudnosti, o njegovi radodarnosti in njegovem plemenitem, mehkelem srcu, pa je bila tako presodila že vnaprej, da bi tudi nje same najbrž ne zavrnili, če bi se ji le posrečilo približati se mu in ga nekako presenetiti ob pravem času in pa na primerenem prostoru.

Ni se motila! Ker se ji je nudilo ravno zdaj in prav tu oboje, kakor morda nikdar več poslej, je kar izpregovorila smelo brez odloga:

"Gospodine, dolgo in nevarno pot imaš pred sabo, le nekaj pičlih ur še, pa bodo že odločale nad Tvojo glavo druge zvezde. Zato vem tudi, da se ne boš branil izvedeti usodo, ki Te čaka tam v daljnih krajih onstran morja, iz ust Zorajde,

čije preroške napovedi so se uresničile do zdaj še vsakič brez izjeme —"

Občinstvo, ki je stalo neposredno v bližini, se je začelo ozirati šele sedaj natančneje proti prostoru, kjer je stala do sedaj tako rekoč neopazena, četudi skoraj prav v njihovi sredi, sicer maloštevilna, zato pa tolikanj bolj odlična, tam docela nepričakovana družba z grada. Bili pa niso nič manj presenečeni in zmedeni zaradi navzočnosti cesarja in njegovih dveh visokih spremljevalcev kakor radi nezasišne drznosti stari ciganske vedeževalke, ki je stala tam in še vedno držala Maksimilijanovo levoico trdno v svoji desni roki.

Cesar jo je pogledal sprva očitno malo iznenaden, potem pa je, kakor da mu je šinila že v tistem hipu drugačna misel v glavo, izpremenil kar na naglo svoj obraz, pomežiknil pomenljivo svojima tovarišema in se dejal smeje obrnjen proti starki:

"Dobro, če si si v resnici tako svesta svoje nezmotljivosti, pa naj bo; bomo vsaj videli, če boš zadelo pravo tudi v tem slučaju. Zato pazi dobro, kaj nam prerokujáš!"

S ponosnim in zmagovitim izrazom v svojih ostrih očeh se je ozrla Zorajda najprej hitro

po okrog stoječem in zdaj še tolikanj bolj osuplem občinstvu, potem pa razgrnila mehko in gosposko dlan Maksimilijanove levice široko pred seboj, vprla vanjo pozorno svoj srep in prodirajoči pogled, ki je zdaj že ves žarel v nekakem skrivnostno čarobnem ognju, in risala po njej s kazalcem svoje desnice dolge, vijugaste in zagonetne čačke; nato si je zastrla s svojo desno dlanjo oči in se pogreznila za nekaj časa globoko v misli, obenem pa momljala polglasno in kakor sama sebi skrivnostne, drugim docela nerazumljive besede; kmalu nato pa je odprla znova široko svoje oči in jih zapičila ponovno v njegovo dlan, nazadnje pa izpregovorila s počasnim, mirnim in preroškim glasom, povdarjajoč razločno besedo za besedo:

"Vidim velikanski zvon — zvon — Zvon —? Ne, grič, da, grič je, gol, nezaraščen in pust grič! Na vrhu tega griča pa stoji samotno velik črn križ — trije so — da, trije križi. Kako —? Ne, ravno v tem trenutku so se izpremenili — čakajte, počakajte malo! — izpremenili so se v — v — ne vidim jasno — O! o! tako —"

(pri tem je zamahnila že vsa vznemirjena s svojo koščeno roko trikrat po zraku v obliki

velike začetne črke "M") — "da, tako, tako — in trije! Nad srednjim vidim zdaj jasno in razločno krasno, bliščečo krono — kako lepo se vendar sveti! Hrib pa se je zdaj že ves poživil — nepregledne množice se pehajo trudoma po njem. Kakšna neznošna vročina! — in pa kakšno čudno, zares prečudno ljudstvo je to! — Samo poglejte njihova ogromna in smešna pokrivala — zares, kakor pravi dežniki, saj vam pravim. Je pa vse živo z njimi kakor v čelbeljaku. Stojte! ... Dim! ... Zablistalo se je in strašen grom se je razlegel! ... Gost in goreč oblak se vali hitro proti njim ... Znamenja, ah, zna-

menja! — znamenja se menja! — šibe se — strašno se re — Zdaj, zdaj! — že od hujajo — o! padajo — te, rdeči oblak jih je pogolte! — Strašno! Strašno! — Trepetaje po vsem životu spustila starka Maksimilijanovo roko ter se opotekla znojna in izmučena mladeniču, ki je stalo zraven, v njej; ta pa jo je posadila na glavih pomočjo na bližnji ciganke, ki so takoj prilepili zraven, v svoja starišča. (Dalje prihodnje)

Kupujte vojne bonde

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je previden s tolažili svete vere za vedno zatisnil svoje trudne oči naš ljubljani in skrbni oče

Frank Kokotec

Pokojni je bil rojen 6. septembra 1878 v vasi Boštanj pri Topolevcu, odkoder je prišel v Ameriko leta 1908. Bil je član Samostojnega podpornega društva sv. Antona, društva Bled št. 20 SDZ; društva Zvon in društva Slava št. 173 SNPJ. Preminul je 13. julija 1943. K večnemu počitku smo ga položili po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Lovrenca na Kalvarijo pokopališče 16. julija 1943.

Prav iskreno se želimo zahvaliti Rev. Slapsaku za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede ter poslovnim govor v cerkvi. Najlepša hvala tudi Rev. Bazniku za podlitve sv. zakramentov v času bolezni dragega nam pokojnika.

V globoki hvaležnosti se zahvaljujemo darovalcem za svete maše in sicer: Mr. in Mrs. John Simonic, Miss Marie Simonic, Mr. in Mrs. Frank Sever (Garfield Heights), Mr. in Mrs. Louis Sever, Mr. in Mrs. Anton Erjavec, Mr. in Mrs. Sylvester Paulin, Mr. in Mrs. Gabriel Russ, Mr. John Orhovce, Miss Mary Orhovce, Mr. in Mrs. Andrew Seinkovec Jr., Mr. in Mrs. Victor Bernat Jr., Mr. in Mrs. Mike Ludvik, društvo sv. Antona, Mr. in Mrs. Mike Berus, Mr. in Mrs. Frank Berus, Mr. in Mrs. Anton Yeric, Mr. Krist Loez, Mr. in Mrs. John Potočar, Mr. in Mrs. Anton Tekavec, Mr. in Mrs. Ed. Lourin, Mr. in Mrs. Frank Supanick, Mrs. Zapančič, Mrs. Louise Zidanč, Mrs. Mary Martin, V. Vidmar, Mr. Joe Penko, Mr. in Mrs. Frank Suster, Mr. in Mrs. Jacob Resnik, Mr. Joseph Perko, Mrs. Agnes Zura, Mr. in Mrs. Ignac Pervanje, Mrs. Jennie Cvelbar, Mr. in Mrs. Maria Mirtel, Mr. in Mrs. Frank Lindič, Mr. in Mrs. Mike Vrček, Mr. in Mrs. Joe Vrček, Mr. in Mrs. John Zimmerman, Employees of Chase Brass & Copper Inc.

Najlepša hvala tudi za cvetje, s katerim ste okraiali dragega nam pokojnika in sicer: družina Erjavec, Mrs. Mary Martin, Mrs. Frank Marzlikar, Mr. in Mrs. Joe Penko, Orhovce družina iz E. 157. St., društvo Bled št. 20 SDZ, društvo Slava št. 173 SNPJ, društvo Zvon, Employees of Chase Brass & Copper Inc. (from 3 to 11 and 11 to 7 shifts), Mr. in Mrs. John Zarnick, Mr. John Brodnick, Mr. Lenard Keefer, Mr. Frank Kusar.

Najlepša hvala tudi vsem tistim, ki ste dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba. Če smo katerega ime izpustili, prosimo, da nam oprostite, ker se želimo vsem kar najlepše zahvaliti.

Hvala tudi g. Ivanu Zormanu in pevskemu zboru Zvon za krasno petje ob krsti našega pokojnega očeta. Prav lepa hvala članom društva sv. Antona, društva Bled št. 20 SDZ, društva Slava št. 173 SNPJ in društvu Zvon, ki ste prili pri pokojnega kropit. Posebna hvala tujkom vseh društev in posebnost pa še nosilec krste, ki ste ga položili v zadnji počitek.

Iskrena hvala pogrebniku, Louis Ferfolia, za lepo urejeni pogreb in za vso naklonjenost v času najve